

Araştırma Makalesi

Köy Postası Dergisinde Hukuk, Sağlık ve Eğitim (1944-1950)

Gülbin Fırat Onat*

(ORCID: 0000-0001-7100-4314)

Makale Gönderim Tarihi

29.11.2023

Makale Kabul Tarihi

05.01.2024

Atıf Bilgisi/Reference Information

Chicago: Fırat Onat, G., "Köy Postası Dergisinde Hukuk, Sağlık ve Eğitim (1944-1950)", *Vakanüvis-Uluslararası Tarih Araştırmaları Dergisi*, 9/1 (Mart 2024): 286-313.

APA: Fırat Onat, G. (2024). Köy Postası Dergisinde Hukuk, Sağlık ve Eğitim (1944-1950). *Vakanüvis-Uluslararası Tarih Araştırmaları Dergisi*, 9 (1), 286-313.

Öz

Cumhuriyet'in ilk yıllarında köylülük ulusal kimliğin vazgeçilmez unsuru olarak tanımlanmıştır. Geleneksel toprak sistemin değişmesi, nüfusun büyük bir çoğunluğunun köylülerden oluşması ve buna benzer çeşitli nedenler köylülüğe ilişkin algının romantik bir ilgiden devlet politikasına doğru dönüşmesini büyük ölçüde etkilemiştir. Böylece yeni rejim, köylü nüfusu modernleşme projesine dâhil ederek rejimin konsolidasyonunu sağlamayı hedeflemiştir. Köylü nüfusu vatandaşa dönüştürme projesinin en temel araçlarından biri de eğitim olmuştur. Bunun için çeşitli eğitim kurumlarının yanı sıra söz konusu dönemde köycülüğe ilişkin süreli yayınlar kırsal nüfusu "eğitime" işlevini yerine getirmiştir. Bu dönemde köycülük ile ilgili yayın yapan *Köy Postası* dergisinin 1944-1950 yılları arasında yayımlanan sayılarında hukuk, sağlık ve eğitim ile ilgili yazıların incelenmesi çalışmanın konusunu

---

* Dr. Öğr. Üyesi, Muş Alparslan Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Tarih Bölümü, Türkiye, g.firat@alparslan.edu.tr.

Assist. Prof. Dr., Muş Alparslan University, Faculty of Arts and Sciences, Department of History, Turkey.

oluşturmaktadır. Dergide hukuk, sağlık ve eğitim konulu yazılar seçilerek doküman analizi ve tarama modelinden faydalanılmıştır. Aynı başlıklar altında değerlendirilen yazılarda devletin köycülük söyleminin birebir aktarıldığı görülmektedir. Aynı zamanda seçilen bu yazılar, Cumhuriyet'in ilk yıllarında devletin hukuk, sağlık ve eğitim alanlarında gerçekleştirdiği kırsal politikaları bağlamında değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Köy, Köycülük, Köy Postası, Cumhuriyet Dönemi.

Law, Health and Education in the Köy Postası Magazine (1944-1950)

Abstract

During the Republican era in Turkey, the peasantry was defined as an indispensable element of national identity. How the peasantry is perceived has greatly been affected by the change in the traditional land system. The majority of the population being peasants plays a significant role. It has changed from a romantic interest to a state policy. Various similar reasons also played a role in this transformation. Thus, the new regime aimed to consolidate the regime by including the peasant population in the modernization project. One of the main tools of the project of transforming the peasant population into citizens has been education. Various educational institutions and periodicals educated the rural population. They focused on peasantry. The study will examine articles on law, health, and education in Köy Postası magazine's issues between 1944 and 1950. The magazine published articles about peasantism during that time. In the journal, articles on law, health and education were selected and the document analysis and scanning model was used. The articles were evaluated under separate headings. It was seen that the state's peasantism discourse was conveyed verbatim in these articles. At the same time, these selected articles were evaluated in the context of the rural policies of the state. This occurred in the fields of law, health, and education in the early years of the Republic.

Keywords: Peasantry, Peasant, Köy Postası Magazine, Republic Era.

Giriş

Köy ve köycülüğün gündeme gelmesi yirminci yüzyılda Avrupa'daki entelektüellerin etkisi ile olmuştur. Bu dönemde dünyada gelişen sanayileşme ve kentleşme, nüfus politikaları üzerinde tekrar düşünülmesini sağlamış ve nüfusun büyük bir çoğunluğunu oluşturan köylülerin tekrar tanımlanması ihtiyacı ortaya çıkmıştır. Zamanla köye

ilişkin bu ilgi, köyün yüceltilmesine dayalı romantik bir ilgiye dönüşmüş ve esasen yeni rejimin konsolidasyonu için kırsal nüfusu modernleşme projesine dâhil etmeyi amaçlamıştır.¹

Türkiye özelinde köycülük üzerine tartışmalar, II. Meşrutiyet döneminde ortaya çıkmaya başlamıştır. Bu dönemde köycülük düşüncesi, Rus Narodnik² ve Balkanlar'daki halkçılık hareketinden şekillenmiştir. II. Meşrutiyet döneminde halkçılar, Türk Ocağı ve Milli Talim ve Terbiye Cemiyeti'nde etkin olmuş ve Türk Yurdu ile Halka Doğru dergilerini yayımlamıştır.³ Bu yayınlarda aydınların köylü ile bir araya gelmesi gerektiği öne sürülmüş, bu arzulanan birliktelik milli bir mesele olarak ifade edilmiştir. Ulusal kimliğin en temel dayanağı olarak tanımlanan köylülük, Cumhuriyet döneminde ise devletin gündeminde yer alan en önemli konuların başında gelmiştir. Ancak temel bir fark vardır; II. Meşrutiyet döneminde aydınlar arasında entelektüel bir düzlemde tartışılan köy meselesi Cumhuriyet ile birlikte daha siyasal bir boyut kazanmış ve devlet nezdinde bir politikaya dönüşmüştür. Özellikle 1930'larda halkevlerinin açılmaya başlamasıyla köycülük üzerinde daha kapsamlı politikaların üretilmesine neden olmuştur.⁴ Tabii Köy meselesinin gündeme taşınmasında çeşitli etkenler söz konusudur. Bunlardan en önemlisi nüfusun büyük bir kısmının köylülerden oluşmasıdır. Yine bu dönemde tarımsal üretimin az olması, geleneksel toprak sisteminin dağılması gibi unsurlar, devletin modernleşme hamlelerini köylerden başlatmasına yol açmıştır. Bu süreç, kırsal ekonomik büyümenin teşvikinde merkezileşmeyi etkin kılmış ve devletin siyasi gücü çok önemli yapılandırıcı bir rol oynamıştır. Bu doğrultuda Cumhuriyet rejimi, köy ve kent arasındaki sosyo-ekonomik farklılığı azaltmak, çevrenin merkeze olan bağıni kuvvetlendirmek ve aynı zamanda çevre üzerinde denetimi arttırmak

¹ M. Asım Karaömerlioğlu, "The Village Institutes Experience in Turkey," *British Journal of Middle Eastern Studies*, 1 (1998), s.51.

² On dokuzuncu yüzyılın ikinci yarısında ortaya çıkan Rus "narodnik" hareketi "halka doğru" düşüncesini benimsemiş ve Çarlığa karşı köylülüğü sahiplenmişti. Dolayısıyla bir yandan halka doğru gitmeli ve halkın yani köylünün aydınlatılması ve eğitilmesi gerekiyordu. Bkz. Zafer Toprak, "Osmanlı Narodnikleri: Halka Doğru Gidenler", *Toplum ve Bilim*, 24 (1984), s.69.

³ Toprak, a.g.m, s.69.

⁴ Ümüt Akagündüz, "II. Meşrutiyet Yıllarında Köylü Eğitimi Üzerine Düşünceler", *Cumhuriyet Tarihi Araştırmaları Dergisi CTAD*, 31 (2020), s.71.

için çeşitli çalışmalar yapmıştır.⁵ İdari, zirai, sağlık ve kültürel alanlarda yaşanan sorunların çözümünde köylülerin eğitilmesi gerektiği görüşünün hâkim olması, bu dönem köy üzerine geliştirilen politikaların da bu alanlarda iyileştirmeleri öncelikli görmelerine neden olmuştur. Böylece kırsal hayatın iyileştirilmesine yönelik kalkınma, tarımsal üretim, sağlık, konut ve eğitim gibi farklı alanlarda çeşitli yasal düzenlemeler yapılmıştır.⁶ Örneğin 3 Mart 1924 yılında çıkarılan Köy Kanunu sağlık, eğitim ve gündelik hayatı düzenleyen kapsamlı bir yasa olmakla beraber, aynı zamanda devletin modernleşme hamlesinin köyler üzerinde olan vurgusunu açık şekilde göstermektedir.⁷

Cumhuriyet'in ilk yıllarında köycülük yalnızca devletin gündeminde yer almamış, dönemin yazarları tarafından da sıklıkla tartışılmıştır. Genel söylem, Osmanlı İmparatorluğu'nda yaşayan köylülerin eğitimden mahrum kalmış olmaları ve bundan ötürü arzulanan medeniyet seviyesine ulaşamadıkları ve bu yüzden kırsal nüfusun dönüşmesinin kaçınılmaz bir zorunluluk olduğudur. Böylece eğitim kırsal nüfusu dönüştürmede en önemli araç haline gelmiştir. Aslında II.Meşrutiyet döneminde de köycülük bağlamında eğitime verilen önem göze çarpmaktadır. Benzer bir şekilde eğitim, II. Meşrutiyet döneminde meşrutiyetin benimsetilmesinde önemli bir işlev gördüğü gibi, Cumhuriyet döneminde "eğitim seferberliği" ile köylülerin yeni rejimi benimsemesinde de kritik bir rol oynamıştır. Söylemsel düzeyde tahayyül edilen ideal Türk köylüsünün gerçekleşmesi için köylünün "eğitilmesi" zorunlu olmuş ve bu amaçla pek çok araç kullanılmıştır.⁸ Bu zorunluluğun ortaya çıkmasında en temel sebep ise rejimin en kitlesel tabanını oluşturan köylülerin eğitimden yoksun olmaları ve geleneklerine bağlı olmalarının reformların benimsetilmesinin önünde büyük bir engel oluşturmasıydı. Eskiye karşı yeni fikirlerin yaygınlaşmasını sağlayacak olan yani bir anlamda modernliğin önünü

⁵ Tim Jacoby, "Agriculture, the State and Class Formation in Turkey's First Republic (1923–60)", *The Journal of Peasant Studies*, 33 (2006), s.54.

⁶ Seda Çalışır Hovardaoğlu, "Köy Kanunu Uygulamaları ve Köy Gezileri Çerçevesinde Kayseri Köy Merkezlerinde Modernleşme (1923-1945)", *Cumhuriyet Tarihi Araştırmaları Dergisi CTAD*, 33 (2021), s.164.

⁷ Türkan Çetin, "Cumhuriyetin İlk Yıllarında Köy Sorununa Bakış: Köy Kanununun Çıkarılması", *Çağdaş Türkiye Tarihi Araştırmaları Dergisi*, 2 (1994), s.31.

⁸ Sinan Yıldırım, *Türkiye'de Köylülüğün Sosyal Tarihi*, İstanbul, 2021, s.21.

açacak olan şey eğitim olduğundan, köylü eğitimi üzerine özenle durulduğu görülmektedir. Böylece bu dönemde, bir yandan köy ve köylünün yüceltildiği romantik bir algı söz konusuysen, diğer yandan köylülerin “eğitimsizliği” vurgulanmaktadır. Ulusal kimliğinin vazgeçilmez bir parçası olarak tanımlanan köylülüğe önemli değerler atfedilirken, bir an önce eğitimle dönüştürülmesi gerektiğinin de altı çizilmektedir.⁹

Köylülerin eğitimine yönelik en önemli araçlarından biri de süreli yayınlardır. 1920’lerden itibaren köy ve köye ilişkin çok sayıda yayının bulunduğu görülmektedir. Cumhuriyet’in ilanı ile reformların etkisini arttırmak ve köylüyü bilinçlendirmek amacıyla sağlık, eğitim, hukuk ile ilgili yazıların yer aldığı çeşitli dergilerin yayımlanmış, bu yayınlarda köylerin fiziki anlamda modernleşmesini gerektiği ifade edilmiş ve köy sağlığı ve hijyeni üzerinde durulmuştur. Mesela bu bağlamda muhtelif konularda yazılar kaleme alan gazeteci ve edebiyatçı Hikmet Şevki’nin 1930 yılında *Ayın Tarihi* dergisinde “Köylü Gazeteleri Nasıl Çıkmalı” başlıklı yazısı ilgi çekicidir. Yazıda İsveç’te köylülere yönelik çıkan yayınlara ele alınmış ve Türkiye’de köycülük ile ilgili yayınların köylüleri inkılaplarla bütünleştirecek eğitici bir içeriği olması gerektiği tartışılmıştır.¹⁰ 1930’larla bu yayınlara Halkevlerinin Köycülük şubesinin çalışmaları eşlik etmiş ve köycülüğe ilişkin bir ilginin artmasına neden olmuştur.¹¹ Bu yayınlarda çoğunlukla Osmanlı’ya yönelik bir eleştiri yapılmakta ve aynı zamanda hakiki Türklüğün kurucu unsuru olarak tanımlanan köylülüğün dönüştürülmesinin de elzem olduğu vurgulanmıştır. Dolayısıyla bu yayınlarda, köylünün ne yapması ve köylülüğü nasıl yaşaması gerektiğine ilişkin yazılara rastlanması bu bağlamda düşünülebilir.¹²

Yukarıda kısaca ifade edildiği şekilde, Cumhuriyet’in ilk yıllarından itibaren köycülük üzerine pek çok yayın yapıldığı görülmektedir. Bu

⁹ Pınar Aydoğan, “Yunus Nadi ve Köycülük Düşüncesi”, *Ankara Üniversitesi SBF Dergisi*, 73/2 (2018), s.423.

¹⁰ Türkan Çetin, *Cumhuriyet Döneminde Türkiye’de Köylü Politikası (1923-1950)*, Basılmamış Doktora Tezi, İzmir 1997, s.64.

¹¹ M. Asım Karaömerlioğlu, “The Village Institutes Experience in Turkey”, *British Journal of Middle Eastern Studies*, 25 (1998), s.52.

¹² Mehmet Anık, “Bir Modernleş(tir)me Projesi Olarak Köy Enstitüleri”, *Divan: Disiplinlerarası Çalışmalar Dergisi*, 20 (2006), ss.283-284.

yayınlarında göze çarpan en temel özellik köylüyü eğitmeye yönelik bir kaygının var olduğudur. Köylünün bilinçlenmesini sağlayacak sağlık, eğitim ve hukuk ile çeşitli yayınlar yapılmıştır. Bu çalışmanın temel amacı *Köy Postası* dergisinin 1944-1950 yılları arasında yayımlanan sayılarındaki hukuk, sağlık ve eğitim ile ilgili haber ve yazıları, dönemin siyasal politikalar ile karşılaştırılması bağlamında ele almaktır. Kırsal hayatı düzenlemeye yönelik yapılan politikaların dergiye olan yansımaları incelenmiş, ayrıca devletin köycülük söyleminin yansımaları ele alınmıştır. *Köy Postası* dergisi 1944 ve 1972 tarihleri arasında uzun süreli yayımlanmış bir dergidir. Bu çalışmada, Köy Postası dergisinin 1944 ve 1950 yılları arasındaki sayıları ele alınmıştır. Bu tarih aralığının seçilme nedeni ise, köycülük söyleminin çok partili hayata “geçiş” döneminde dergiye olan yansımaları bağlamında değerlendirilmeye çalışılmasıdır.¹³ Doküman analizi ve tarama modelinden yararlanılan çalışmada hukuk, sağlık ve eğitim başlıkları altında ilgili haber ve yazılar seçilerek bir örneklem alma yöntemi kullanılmıştır.

Köy Postası Dergisi (1944-1972)

Köy Postası dergisi 6 Ağustos 1944 yılında yayımlanmaya başlanmıştır. 1972 yılına kadar yayın hayatına devam eden uzun soluklu derginin ilk sayısında imtiyaz sahibi ve neşriyat müdürü Nuri Günyal, müessis ve muharrir Kadri Oğuz'dur. Derginin ilk sayısında “Şimdilik 21 günde bir çıkar dava ve ülkü dergisi” ibaresi yer almış ve yayımlanma amacı şu şekilde ifade edilmiştir: “Köy Postası büyük bir iddia ile çıkmıyor. Yalnız yürüyeceği yolun uğurluğuna ve şaşmadan takip edeceği davanın doğruluğuna inanarak çıkıyor”.¹⁴ Derginin basım aşamasında Trakya Umumi Müfettişi Cemil Tüzümen'in desteğinden söz edilmiştir. İlk iki yıl 8 sayfa daha sonra 16 sayfa olarak yayın hayatına devam etmiştir. 1944 tarihli 7-8. sayısında *Köy Postası* dergisinin yalnızca bir köy dergisi olmadığı vurgulanmış, ilköğretim ve

¹³ M. Asım Karaömerlioğlu, 1908 yılında çok partili hayata geçiş denemesi yaşadığından, cumhuriyet döneminde yaşanan deneyimi geçişten çok bir dönüş olarak tanımlanmasının daha doğru olduğunu ifade eder. Bkz. M. Asım Karaömerlioğlu, “Türkiye’de Çok Partili Demokrasiye Dönüşün Toplumsal Dinamikleri”, *Toplum ve Bilim*, 106 (2006), s.174.

¹⁴ “Çıkarken” *Köy Postası*, 6 Ağustos 1944.

köy davasının yaygınlaştırılmasına katkıda bulunmak için yayımlandığı belirtilmiştir:

İlköğretim ve köy davasını ele alışı memleketin umumi kalkınmasının bu iki davanın gerçekleşmesine bağlı olduğuna inanışındandır. Bunun için bir taraftan büyük irfan güneşimizden aldığı ışıkla köyü aydınlatmağa çalışırken diğer taraftan bütün memlekette köy ve köycülük fikrini yaymağa ve okullar, aileler arasına kadar sokularak çocuklarımıza da faydalı olmağa çalışmaktadır.¹⁵

Dergide sıklıkla kullanılan ifadelerin başında “dava” gelmektedir. İlköğretim davası, topraklandırma davası ya da köy davası sıklıkla yazılarda geçen ifadelerdir. Dergide yayımlanan yazılar genel itibariyle ziraat, köy kalkınması, eğitim ve sağlık ile ilgili haber ve makalelerden oluşmaktadır. Özellikle 1944 ve 1948 yılları arasında yoğun bir şekilde kırsal hayata ilişkin hukuki düzenlemeler ile ilgili haberlere yer verilmiştir. Genel olarak, eğitim, ziraat, hukuk ve sağlık ile benzeri konularda bilgilendirici özelliği olan yazı ve haberlerin yanı sıra, köy hayatına ilişkin edebi türde yazılara da yer verilmiştir. Dönemin köycülük söyleminde yer alan Osmanlı geçmişini başarısızlık olarak kodlayan anlayışın yansımalarına dergide yer alan yazılarda sıklıkla rastlamak mümkündür. Ziraat alanındaki “gerilik” köylülerin cehaleti ile bağdaştırılmıştır: “Bu arada köye giren mistik telakkiler köylüde yeniliğe, fen ve tekniğe karşı güvensizlik uyandırıyor, zirai aletler köye yaklaşamıyordu. Osmanlı hükümeti, köylünün dertlerine karşı hiçbir ilgi duymamış, fakat vergi anında ve savaş yıllarında ondan faydalanmasını bilmişti”.¹⁶ Dergideki yazılarda da sıklıkla rastlanan bir konu da köylülerin eğitimsizliği ile ilgilidir. Devletin kalkınmasını sağlayacak şey iyi eğitilmiş köylülerdir ve dolayısıyla yeni rejimin başarısı da bir anlamda eğitilmiş köylülere bağlanmıştır:

Fakat bütün bunlara rağmen inkâr kabul etmez bir gerçek varsa o da Türk köyünün hala alabildiğine geriliğidir. Bu gerilik devam ettiği sürece yurdumuzda gerçekleştirmek istediğimiz işlerin hiç birinden kolay kolay müspet sonuç almamıza imkân yoktur. Sağlık, ekonomi, tarım sahalarında olduğu gibi köylümüzün içtimai hayat seviyesinde de

¹⁵ “Köy Postası”, *Köy Postası*, 31 Aralık 1944.

¹⁶Kadreddin Oğuzalıcı, “Köyün Sosyal Gelişmesine Bir Bakış”, *Köy Postası*, Temmuz 1947.

tatmin edici bir yükseliş kaydedebilmek için bir an evvel köylünün kafasını aydınlatmak lazımdır.¹⁷

Bu anlayış dönemin köycülük söyleminin en temel argümanlarından biri olarak karşımıza çıkmaktadır. Osmanlı İmparatorluğu döneminde köylülerin koşullarının ne denli kötü olduğu, köylülerin devlet tarafından ihmal edildiği, eğitimden mahrum bırakıldığı sıklıkla dile getirilmiştir. Örneğin Sadi Kayhan geçmişte yok sayılan “her şeyi tamam ve mükemmel” olan Türk köylüsünün ilgiye muhtaç olduğunu ifade etmiştir:

Köylümüz alaka ile incelenmeye değer en hayati bir mevzudur. Onda her türlü tabii hasletin ve ahlakın heykelleşen numunelerini görüyoruz da ona karşı niye lakayt kalıyoruz? O, yalnız bilgiye ve şehirlinin tenvir ve alakasına muhtaç. Başka her şeyi tamam ve mükemmel. Toprak Kanunuyla toprağa kavuşan köyü şimdi de milli vicdanlardan doğacak bir ‘Alaka Kanunu’ bekliyor.¹⁸

Köylüler eğitimle dönüştürüldüğü zaman ancak arzu edilen Türk köylüsünün yaratılacağı yönünde bir inanç hâkim olduğu görülmektedir. Türk köylüsünün “sessiz fakat hareketli, geri fakat cevherli” ve sahip olduğu “milli cevheri” bulup çıkarmanın bir ödev olduğu vurgulanmıştır.¹⁹ *Köy Postası* dergisinde yer alan yazıların içeriğine bakıldığında aslında en temel vurgunun yeni rejimin köylüsünü hazırlaması gerektiğidir; hukuki düzenlemelerle iyileştirilen koşullar köylünün devlete olan aidiyetini güçlendirecek, sağlık ve eğitim alanında köylüyü bilgilendirmeye yönelik girişimlerle arzu edilen Türk köylüsü bir anlamda yaratılmış olacaktır ve dolayısıyla derginin yayımlanmaya başladığı ilk yıllarda ağırlıklı olarak hukuk, sağlık ve eğitim konusunda yazılar dergide yer almıştır.

Köy Postası Dergisinde Hukuk ile İlgili Yazılar

Köy Postası dergisinin 1944-1950 yılları arasında yayımlanan sayılarında sıklıkla ele alınan konuların başında Çiftçiye Topraklandırma Kanunu (ÇTK) gelmektedir. Cumhuriyetin ilk yıllarında devlet, çiftçiler ile şehirli sermaye arasındaki ticari bağlantıları teşvik etmiş ve bir

¹⁷ Kadri Oğuz, “Gene İlköğretim Davamız”, *Köy Postası*, Aralık 1946, s.4.

¹⁸ Sadi Kayhan, “Köylüyü Sevelim”, *Köy Postası*, Aralık 1946..

¹⁹ Kadri Oğuz, “Köy Okulları Çoğalırken”, *Köy Postası*, 7 Ekim 1944.

anlamda tarım sektörünü ticarileştirmeye çalışmıştır. Hem yerli üretimi arttırmayı hem de yeni kurulan cumhuriyetin çevresini merkezin kontrolü altında tutmayı hedeflenmiştir. Çeşitli hukuki düzenlemelerle kırsal alandaki kalkınmayı amaçlayan girişimlerin, müdahaleci bir destek politikası olma özelliği göze çarpmaktadır.²⁰ Bu bağlamda Türkiye’de 1930’lardan itibaren toprak reformu gündeme gelmiş ve bu yönde atılan ilk adım ise 1930 yılındaki Arazi Tevzi kararnameşi olmuştur. 1934 yılında köylülere toprak dağıtılması tartışılmış ve aynı yıl iskân kanunu ile devletin arazileri kamulaştırmaya başlanmış ve 1945 yılı ile Çiftçiyi Topraklandırma Kanunu yürürlüğe girmiştir.²¹

Mensubu olmakla övündüğümüz Cumhuriyet Halk Partisinin kurucu Şefi Atatürk, köylüyü “Efendi” yapacak birçok tedbirler arasında onun kendi toprağına kavuşmasını da amaç bildi ve bu dava C.H.P programında yer aldı, sonra aziz Milli Şefimizin teşebbüsü ile 1937 Şubat’ında anayasaya girdi. 1945 yılı Baharında ise kıymetli oylarınızla iş, artık bir kanun emredici kaideleri ve Hükümetin yetkileri halini aldı.²²

Çiftçiyi Topraklandırma Kanunu’nun ortaya çıkış sebepleri arasında elbette dönemin iktisadi koşullarının getirdiği bir takım zorunluluklar vardır. Ancak aynı zamanda bu kanun ve etrafında dönen toprak reformu tartışmalarının oluşmasını sağlayan şey, topraksız ve yoksul köylünün varlığı idi. Zira nüfusun büyük bir çoğunluğunun köylülerden oluşması, ayrıca bu köylülerin büyük bir kısmının topraksız oluşu ve yeni rejimin reformların en zor taşrada hayata geçmesi toprak reformunu zorunlu bir ihtiyaç haline getirmiştir. Bir yanıyla birçok etkenin yanı sıra bu toprak reformu tartışmalarında en temel motivasyon, topraksız köylülerin merkeze olan bağlarını kuvvetlendirmek ve büyük toprak sahibi çiftçilerin devletle olan ilişkilerini kontrol altında tutmaktır.²³ *Köy Postası* dergisinde, ÇTK’ya ilişkin daha çok propaganda niteliği taşıyan yazıların yer aldığı görülmektedir. Kadri Oğuz tarafından kaleme alınan bir yazıda, toprak

²⁰ Tim Jacoby, a.g.m., s.41.

²¹ M. Asım Karaömerlioğlu, *Orada Bir Köy Var Uzakta: Erken Cumhuriyet Döneminde Köycü Söylem, İstanbul, 2006*, ss.120-121.

²² T.C. Cumhuriyet Başbakanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi (BCA), 490-1-0-0/14-80-18.

²³ Karaömerlioğlu, a.g.e, ss.131-132.

kanunun son derece önemli bir konu olduğu vurgulanmış ve bu kanun tasarısı ile âtil halde duran toprakların işlenir hale gelmesinin sağlanacağı öne sürülmüştür:

Türkiye bir çiftçi memleketi olduğuna göre, bizim en büyük iktisadi kaynağımız çiftçiliktir. Onun için manzarasına doyum olmayan güzel topraklarımızın verimli kucağında sıralanan altın başaklı tarlaları aralık vermeden bir istihsal denizi haline koymak ve fakat bunun için her şeyden evvel düzenli bir toprak dağıtımı yapmak zorundayız.²⁴

Derginin ilerleyen sayılarında sıklıkla ÇTK'nın bir dava olduğu "yürütülmesinin milli bir ödev ve görev" olduğu ifade edilmiştir. 1945 yılı itibari ile ÇTK'nın kabul edilmesiyle ülkede 11 Haziran'ı takip eden pazar günleri her yıl Toprak Bayramı²⁵ olarak kutlanmaya başlanmıştır.²⁶ Dönemin Tarım Bakanı Şevket R. Hatipoğlu ÇTK'yı "Bizim milletimizin kendi zaruretlerinden fişkırان bir kanundur. Türk milleti bu zaruretlerin kısıkağı arasında asırlarca ezilmiştir. Cumhuriyet nesilleri de yıllardır bu zaruretlerin ısırağı ile kıvrانmıştır" şeklinde tanımlamıştır. Tarım Bakanı Hatiboğlu ile yapılan bir söyleşide "Toprak Kanunu Tatbikati" ile ilgili bilgi verilmiş ve Hatiboğlu kanunun tatbikati için hazırlıkların devam ettiğini belirtmiştir. 1947 yılına kadar dergide, ÇTK ile ilgili herhangi bir haber yer almazken 1947 yılında ÇTK'nın ikinci yıldönümü ile ilgili bir haber yer almıştır:

Bu ay içinde toprak reformunu kuran 1945 tarih ve 5753 sayılı toprak kanunun yürürlüğe girişinin ikinci yıldönümünü kutladık. Gene bu ay içinde, üzerinde uzun boylu çalışmalarından sonra meydana gelmiş olan Toprak Kanunu tüzüğü'nün de yürürlüğe girmesi ile topraksız köylüye ihtiyacı olan toprakların bazı illerimizde verilmesi başlandı.²⁷

²⁴ Kadri Oğuz, "Köy Kalkınmasında Hamle Zoru", *Köy Postası*, 10 Şubat 1945.

²⁵ "Madde 1: Çiftçiyi Topraklandırma Kanununun kabul edildiğı 11 Haziran tarihini takip eden pazar günü her yıl Toprak Bayramı olarak kutlanır." Resmî Gazete, 16 Haziran 1945, S.6033.

²⁶ "Toprak kanunun kabul tarihi olan 11 Haziran gününden sonra ilk pazar günü yurttan Toprak bayramı olarak kabul edilmiş ve bu sene 17 Haziran'a rastlayan bayram köylülerimizle birlikte şehir ve kasabalarımızda da canlı bir surette kutlanmıştır." "Toprak Bayramı", *Köy Postası*, S. 16, 5 Temmuz 1945.

²⁷ Şevket R. Hatipoğlu, "Türk Çiftçisini Topraklandırma Kanunu", *Köy Postası*, 5 Temmuz 1945.

Aynı yazıda Toprak Kanunun önemi vurgulanmış ve geçmişte Türk köylüsünün yaşadığı sıkıntılar dile getirilmiştir:

Her türlü yokluk ve şerriatsızlığa rağmen gece gündüz çalışarak memleketin refah ve saadetini ve vakit vakit baş gösteren dış tehlikeler karşısında sapanını çoluk çocuğuna bırakıp sınır boylarına koşmak suretile de milli güven ve bağımsızlığımızı sağlayan bu mübarek insanlardan birer karış toprağı esirgemiş olanların – en hafif tabirle-akıllarına şaşmamak elden gelmiyor.²⁸

1948 yılında yapılan kabine değişikliği ile Tarım Bakanı Cavit Oral, olmuştur. Cavit Oral mecliste kanunla ilgili tartışmalarda muhalefetin tarafında olmuş, sert eleştiriler getirmiştir. Daha sonra İnönü tarafından Tarım Bakanı yapılması da bu anlamda ilginçtir. Zira büyük bir toprak ağası olan Cavit Oral'ın bizzat İnönü tarafından Tarım Bakanı yapılması Çiftçi Topraklandırma Kanununa ilişkin ikircikli durumu da gösterdiği öne sürülmüştür. ÇTK, mecliste kabul edilmesine rağmen tam anlamıyla hiçbir zaman uygulanmamış ve muhalefet ile iktidar arasında sert tartışmaların yaşanmasına sebep olmuştur. Böylece İsmet İnönü 1948 yılından sonra bir söylem değişikliğine gitmiş ve ÇTK'nın uygulanmasındaki sıkıntıları dile getirmiştir.²⁹ *Köy Postası*, yeni bakanlar ile ilgili yaptığı bir haberde, Tarım Bakanı Cavit Oral'ın ÇTK'ye ilişkin görüşlerine yer vermiştir. Oral, köylüyü topraklandırma işinin ağır bir şekilde yürüdüğünü ve sadece köylüyü topraklandırarak sorunun çözülemeyeceğini ifade etmiştir: “Ancak bilirsiniz ki, bu işin tatbikatı, görüldüğü gibi pek de kolay değildir. Zira yalnız toprak vermek meseleyi halletmiş olmaz.”³⁰ ÇTK, topraksız köylüyü topraklandırmayı amaçlayan bir kanun olmasının ötesinde, Türkiye’de siyasal hayatı derinden etkilemiştir. ÇTK'ya ilişkin tartışmalarda kanunu eleştiren kesimler daha sonra Demokrat Parti çatısı altında toplanacak ve çok partili siyasal hayata geçişte etkin olacaktır.³¹ Siyasal gelişmelere paralel olarak bir süre sonra *Köy Postası*'nda ÇTK ilgili haberlere daha az yer verildiği görülmektedir.

²⁸ Kadri Oğuz, “Köylü ve Toprak”, *Köy Postası*, S.38, Haziran 1947

²⁹ Karaömerlioğlu, “The Village Instutes..”, a.g.m.,s.34.

³⁰ “Tarım ve İlköğretim İşlerimiz”, *Köy Postası*, Ağustos 1948.

³¹ Yıldırım, a.g.e, s.21.

Dergide, ayrıca köylüyü hukuki konularda bilgilendirmeyi amaçlayan bir dizi yazı yayımlanmıştır. İlk sayıdan itibaren Edirne sorgu hâkimi İhsan Tümkan tarafından “Avukatımız Diyor Ki” başlığı ile daha çok evlilik, zina, evlat edinme ve benzeri konularda bilgi veren yazılar kaleme alınmıştır. Bu yazılarda “kız kaçırma” gibi gündelik hayatın önemli bir sorunu ile ilgili bilgiler verilmiştir:

Bu sayıdaki yazımızda Türk Adliyesini pek çok meşgul eden ve en çoğu kötü göreneklerimizden doğan ulusal bir derdimize ayırdık. Hepimiz Türk evladız, onun için yurdumuzun ve yuvalarımızın selameti adına kötü taraflarımızı düzeltmek amacıyla onları cırıl çıplak ortaya koyarak açık konuşmak yerinde bir ödevdir.³²

İhsan Tümkan’ın yazıları bir süre devam ettikten sonra, dergide bu türden yazılara ara verilmiş, 41. sayıdan itibaren Yusuf Cemil Üner tarafından “Köyde Avukat” başlığı ile bir dizi yazı yayımlanmaya başlanmıştır. Köylülerin yaşadığı hukuki sorunlara değinilen bu yazıların genel itibarıyla hem köylüleri hukuki süreçler hakkında bilgilendirmek hem de köylerde yaşanan bir takım sosyal sorunlar hakkında köylüye “doğruyu göstermek” için kaleme alındığı görülmektedir.

Köy Postası Dergisinde Köy Sağlığı

Türkiye’de kamu sağlığı ile politikalarının gündeme gelmesi Erken Cumhuriyet dönemine denk gelmektedir. Bu dönemde, sağlık ile ilgili politikaya yapılan vurgunun arkasında nüfusun siyasal ve ekonomik değerinin keşfedilmesi vardır. 1930’lar ile yoğunlaşan öjeni tartışmaları, devletin sağlıklı bir nüfusla güçleneceği inancı halk sağlığı ve tabii nüfusun büyük bir çoğunluğunu oluşturan köy sağlığı üzerinde düşünülmesini sağlamıştır.³³ Gündeme alınan köy sağlığı sorununda köylünün fiziksel anlamda dönüştürülmesinin aciliyeti vurgulanmaktadır. Fiziksel dönüşüm, köylünün sağlık ve hijyen konusunda bilinçlenmesiyle yeni rejimin tahayyül ettiği Türk köylüsünün de inşa edilmesini sağlayacaktır. Dolayısıyla Cumhuriyet’in ilk yıllarında kamu sağlığı, hijyen ve beden terbiyesi gibi çeşitli

³² İhsan Tümkan, “Avukatımız Diyor Ki: Kız ve Kadın Kaçırma Vakalarına Sebep Olan Kötü Adetlerimiz”, *Köy Postası*, 7 Ekim 1944.

³³ Murat Arpacı, “Erken Cumhuriyet Türkiyesi’nde Kamu Sağlığı Siyaseti ve Öjenik (1923-1946)”, *Tarih ve Toplum: Yeni Yaklaşımlar*, 17 (2012), s.130.

tekniklerin gündeme geldiği bir zamanı ifade etmektedir. Denilebilir ki, bu yeni devlet akıllı insan bedeninin ekonomik ve sembolik değerini keşfedince, nüfusun büyük bir çoğunluğunu oluşturan kırsal nüfusu regüle etmeye çalışmıştır. Elbette bu sadece Türkiye özelinde değil, modernleşme ve ulus inşa süreçleri kaçınılmaz bir şekilde daima insan bedenini merkeze almıştır çünkü insan bedeni devlet için hem ekonomik hem de sembolik bir anlam taşımaktadır. Devlet, modernleşme ve ulus devlet süreçlerinde iktidarın insan bedenine ilişkin politikalar üretmesini sağlayan süreci Foucault "*biyolojinin devletleşmesi*" anlamına gelen biyo-iktidar kavramı ile açıklamaktadır. Biyo-iktidar, on sekizinci yüzyıldan itibaren ortaya çıkan yeni bir devlet aklının nüfus hareketlerini düzenleyen ve kamu sağlığını geliştiren yeni bir modeli ifade etmektedir.³⁴

Yeni rejimler için medeni ve sağlıklı bir toplum yaratmanın en önemli araçlarından biri bedeninin hijyenik bir şekilde düzenlenmesidir ve dolayısıyla Türkiye örneğinde olduğu gibi nüfusun büyük bir çoğunluğunu köylülerin oluşturduğu bir toplumda, kırsal nüfusun sağlık ve hijyen koşullarının iyileştirilmesi temel hedeflerden biri olmuştur (Alemdaroğlu, 2005, s.67). Sağlıklı bir toplum aynı zamanda ekonominin ve üretimin de artması anlamına geldiğinden, devlet halkın bu yönde bilgilendirilmesini amaçlamıştır. Yine bu dönemde sağlık ile ilgili 1930 yılında Umumi Hıfzıssıhha Kanunu³⁵ ve beden terbiyesi ile ilgili 1938 yılında Beden Terbiyesi Kanunu³⁶ yürürlüğe konmuştur. Bu kanunlarla amaçlanan bir anlamda medeni ve sağlıklı bir ulus için insan bedeninin düzenlenmesidir. Örneğin Beden Terbiyesi Kanununda spor faaliyetlerinin ülke genelinde uygulanması için

³⁴ Ferhat Taylan, "Önsöz: Strateji, Norm, Yönetim: 1978 Dersi İçin Bir Güzergâh", M. Foucault, *Güvenlik, Toprak, Nüfus College De France Dersleri (1977-1978)*, İstanbul, 2013, s.20.

³⁵ "Memleketin sıhhi şartlarını ıslah ve milletin sıhhatine zarar veren bütün hastalıklar veya sair muzır amillerle mücadele etmek ve müstakbel neslin sıhhatli olarak yetişmesini temin ve halkı tıbbî ve içtimaî muavenete mazhar eylemek umumî Devlet hizmetlerindedir." Resmî Gazete, 6 Mayıs 1930, S.1489, s.8895.

³⁶ "Yurddaşın fizik ve moral kabiliyetlerinin ulusal ve inkilâbçı amaçlara göre gelişimini bağlayan oyun, jimnastik ve spor faaliyetlerini sevk ve idare etmek maksadile Başvekâlete bağlı ve hükûmî şahsiyeti haiz bir Beden terbiyesi genel direktörlüğü kurulmuştur." Resmî Gazete, 29 Haziran 1938, S. 3961 s.1160.

memurlar görevlendirilmiştir.³⁷ Özel olarak köy sağlığı meselesinin gündeme taşınması ise, 21-23 Ekim 1946 yılında Ankara'da gerçekleştirilen Dokuzuncu Milli Tıp Kongresi ile olmuştur. Bu kongrenin ana konularından birisi köy sağlığı ile ilgilidir. Dr. Behçet Uz kongrenin açılış konuşmasında köy kalkınmasının sağlıklı olan ilişkisine değinmiş ve nüfusun büyük bir çoğunluğunun köylülerden oluşması sebebiyle köy sağlığın son derece önemli olduğunu altını çizmiştir:

Sayın meslektaşlarım; kongrenin tıbbi konularından köy sağlığının yurdumuz ve yurttaşlarımız için ne kadar önemli olduğu hepimizce bellidir. Kırk bin köyümüzü ve nüfusumuzun %71'ini ilgilendiren bu hayati konunun dokuzuncu kongrede ele alınması tesadüfi bir olay değildir. Köy kalkınmasının köy sağlığı ile ne kadar yakın ilgisi olduğunu hepimiz bilirsiniz.³⁸

Kongrede, köy sağlığı ile ilgili raporlar tartışılmış ve köyde doğum, hastalık üzerine bildirimler sunulmuş ve özellikle köylere ilişkin milli sağlık planı oluşturulması önerilmiştir. Köylerde kurulacak sağlık merkezlerinin "köylüye sağlık ve hayatın değerini anlatacak, onları aydınlatacak" kurumlar olması öngörülmüştür. Köy sağlığı meselesi ile ilgili kongrede sunulan bildirimlerin temel argümanlarından biri köylülerin sağlık konusunda bilinçsiz olmalarıdır bundan ötürü ivedilikle eğitilmeleri önerilmiştir.³⁹ Kongrede çalışmalarını sunan Dr. Behçet Salih Uz 7 Ağustos 1946 yılında Sağlık Bakanı olarak atanmış, nüfus siyasetini düzenlemek ve sağlık hizmetlerini desteklemek

³⁷ "Onuncu Madde - Her vilayet bir beden terbiyesi bölgesidir. Valiler bölgelerin başkanıdır. Beden terbiyesi işleri vilayetlerde valilerin, kazalarda kaymakamların, nahiyelerde nahiye müdürlerinin, belediye teşkilatı olan köylerde belediye reislerinin ve diğer köylerde muhtarların idare ve mesuliyeti altındadır." Resmî Gazete, 29 Haziran 1938, S. 3961 s.1160.

³⁸ *Cumhurbaşkanı İsmet İnönü'nün Yüce Korumalarında Toplanan Dokuzuncu M.T.T.K.*, 1948, s.38.

³⁹ "Köy sağlığı davasında kelimenin en geniş manasıyla iki mühim faktör düşünülebilir. Bunlardan birincisi köy, köylü ve köylünün kültür durumudur. Malumdur ki, bu kısım Cumhuriyetin ilanına kadar son derece ihmal edilmiş ve düşünülmemiş bir mevzu idi. Son yirmi yıl zarfında Cumhuriyetin bizlere hediye ettiği nimetler arasında köy kültürünün yükseltilmesi için sarfedilen gayret ve emekleri zikretmek lazımdır. Bununla beraber bu seviyenin gayeye uygun şekilde tahakkuku için daha çok senelere ihtiyaç bulunduğu muhakkaktır." Halit Fikret Aka, "Köy Sağlığının Tahakkuku Hakkındaki Düşüncelerim", *Cumhurbaşkanı İsmet İnönü'nün Yüce Korumalarında Toplanan Dokuzuncu M.T.T.K.*, Ankara 21-23 Ekim 1946, İstanbul, 1948, s.105.

amacıyla Birinci On Yıllık Milli Sağlık Planı'nı hazırlamıştır. Bu sağlık planına göre, sağlık teşkilatını “köylünün ayağına kadar götürmek, köy gruplarını sağlık ünitelerine bağlamak” amaçlanmıştır. Köy sağlığı konusunun en önemli sorunu olan sağlığa erişim, “merkezden muhite doğru” yaygınlaşacak sağlık hizmetleri ile çözümlenmeye çalışılmıştır.⁴⁰

Yukarıda kısaca özetlenen Cumhuriyet'in ilk yıllarında köy sağlığına ilişkin politikaları *Köy Postası* dergisine de yansımıştır. Mesela, sağlıkla ilgili bilgiler, hastalıkları tanıtan yazılar, halk sağlığına ilişkin bilgilendirici makaleler ve hijyen konusunun önemini vurgulandığı yazılara bu çalışmanın kapsamında incelenen sayılarda yer verildiği görülmektedir. Psikiyatri profesörü ve ojeni ile ilgili fikirleriyle tanınan Fahrettin Kerim Gökay'ın, köy sağlığı, beden terbiyesi ve hijyen ile ilgili yazılarına derginin ilk sayısından itibaren yer verilmiştir.⁴¹ Dokuzuncu Milli Tıp kongresine de katkıda bulunan Fahrettin Kerim Gökay derginin ilk sayısında “Köy Kalkınmasında İnönü'nün Yaratıcı Hamlesi” başlıklı yazısında köy enstitüleri, sağlık ve ziraat alanında yapılan çalışmaların önemini şu sözlerle vurgulamıştır:

Mikroba inanmayan, iptidai bir durumda, pislikle çerçevelemiş halde yaşayan bir zümreyi medeni hayatın bugünkü seviyesine ulaştırmak, ancak yaratıcı hamle ile mümkün olabilir. Bunu da ancak Misyoner ruhlu köycülerin iş aldığı cumhurluk Türkiyeyi yapabilir.⁴²

Gökay'ın “yaratıcı hamle” olarak tanımladığı girişimler köylerin sağlık ve hijyen durumu ile ilgili hükümet çeşitli çalışmalarını ifade etmektedir. Köyden şehre göç konusunda tereddütleri dile getiren Gökay'a göre, “Bir yurdun en temiz, en saf zenginliği köylerde toplanmalıdır”. Gökay'ın köyden kente göç meselesi konusundaki endişesi bu dönemin köycülük söylemini şekillendiren önemli argümanlarından birini oluşturur. Kırsal hayatı düzenlemeye yönelik bir takım girişimler, ÇTK örneğinde görüldüğü gibi aslında bir yandan

⁴⁰ T.C. Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi (BCA), 30-10-0-0/14-80-18.

⁴¹ Fahrettin Kerim Gökay, 1930'da ojeniyi merkeze alarak yazılarında sıklıkla hijyen konusuna değinmiştir. Çeşitli tıp dergileri çıkarmış ve kamuyu hijyen ile ilgili bilgilendirmek için çalışmalar yapmıştır. Bkz. Yücel Yanıkdağ, *Millete Deva Olmak: Osmanlı Savaş Esirleri, Tıp ve Milliyetçilik 1914-1939*, İstanbul, 2014, s.281.

⁴² Fahrettin Kerim Gökay, “Köy Kalkınmasında İnönü'nün Yaratıcı Hamlesi”, *Köy Postası*, Ağustos 1944.

köylüyü “yerinde” tutmayı hedefler.⁴³ Ayrıca gerekli çalışmaların yapıldığı takdirde batıdaki köylerle Türkiye’deki köyler arasında bir fark kalmayacağını ve kentlere doğru göçlerin önlenebileceğini belirtmiştir. Gökay’ın tasavvur ettiği Türk köyü “temiz badanalı köy evleri”nden oluşan sağlık ile temizlik açısından iyi koşullarda olan tıpkı batıdaki köyler gibi aydınlık bir köydür.⁴⁴ Gökay, *Köy Postası* yazılarında sıklıkla hijyen sorununu dile getirmiş ve köylerin mutlak suretle sağlık ve hijyene kavuşmasını arzuladığını belirtmiştir. Temizlik dışında alkol gibi alışkanlıklarda Gökay’a göre büyük bir sorundur. Kendisi tarafından kaleme alınan alkolün zararlarını anlatan bir yazıda ise köylülerin alkol alışkanlığı eleştirmiştir:

Son Parti kurultayında bu konu üzerinde ilgililerle yakın temaslar yapmak fırsatını buldum. Onların kanaatine köylerde içki az içilmektedir. Fakat realite bu kanaatin zıddını gösteriyor. Köy bakkallarına varıncaya kadar serpiyen içki şişelerinin manzaraları hazindir. Bir memleketin en büyük sermayesini teşkil eden halk kesafeti köylerde dir.⁴⁵

Gökay dışında sağlıkla ilgili diğer yazılarda da temizlik konusuna değinilmektedir. Örneğin “Temizlik” başlıklı bir yazıda köylerde hijyenin önemi vurgulanmış ve geçmişte bu konunun daima “ihmale uğradığı” ifade edilmiştir.⁴⁶ Bu ihmal meselesi sağlıkla ilgili yazılarda sıklıkla değinilen bir konudur. Kadri Oğuz benzer şekilde, Osmanlı döneminde köylülerin sağlığına gereken önemin verilmediği ve bu “ihmal ve mahrumiyet yıllarında” sağlık işlerinin acıklı bir durumda olduğunu ifade etmiştir. Köylere gerekli daha önce gösterilmediği bu sebeple geri kaldığı vurgulanmıştır :

Edebi şefin kurup memleket gençliğine emanet ettiği Cumhuriyet idaresi asırları yıllara sığdıran baş döndürücü hamleler arasında Türk köyünün yükselmesi ve halk sağlığının sağlanması için de büyük gayretler göstermiştir. Bununla beraber yurda genel nüfus sayımının yapıldığı bir sırada yazılan bu satırlarla hemen belirtmek isteriz ki,

⁴³ Yıldırım, a.g.e, s.85.

⁴⁴ Fahrettin Kerim Gökay, “Benim İstedğim Köy”, *Köy Postası*, 17 Eylül 1944.

⁴⁵ Fahrettin Kerim Gökay, “Yürüyen Dava”, *Köy Postası*, Ocak 1948.

⁴⁶ “Temizlik”, *Köy Postası*, 10 Şubat 1945.

nüfuzumu çoğaltma siyasetimizin başına köylerimizin sağlık işlerini vakit geçirmeden düzene koyup getirmek zorundayız.⁴⁷

Kadri Oğuz'un köy hijyeni ile ilgili bir yazısında köylülerin temizlik konusuna dikkat etmeleri gerektiği vurgulanmış ve bir "temizlik seferberliği" yapılması gerektiği dile getirilmiştir:

Bu konuda yetkili olmamıza rağmen bize öyle geliyor ki, halkın genel sağlığını korumak için her şeyden önce memlekette bir temizlik seferberliği yapılmalı ve devletin ilgili teşkilatı ile birlikte Halkevleri ve memleket aydınları halka temiz yaşama fikrini telkin etmeyi bir memleket vazifesi bilmelidirler.⁴⁸

Dergide sağlıkla ilgili Köy Doktoru imzalı bir yazı dizisi ilk sayılardan itibaren yer almıştır. Bu yazılarda köylülere sık sık yıkanmaları, yemeği ve uykuyu fazla kaçırmamaları, içki, çay, kahve ve sigaradan uzak durmaları öğütlenmiştir.⁴⁹ Aynı şekilde "Beden Terbiyesi ve Halk Sağlığı" başlıklı yazı dizilerinde günlük hayatta yapılması gereken egzersizlerle ilgili bilgiler verilmekte ve "eli ayağı atik, gözü pek, akıllı tam, vücudu sağlam" biri olmak isteniyorsa beden terbiyesine önem verilmesi gerektiği ifade edilmiştir.⁵⁰

Köy sağlığı ve hijyeni gibi başka ele alınan mühim meselelerden biri de kadınlar ve doğurganlık üzerinedir. Cumhuriyetin ilk yıllarından itibaren sağlıklı bir ulusun devamını sağlayacak olan kadınlar sağlık ile ilgili politikaların merkezinde yer almıştır. Derginin içerisinde de köylü kadınları doğum ile çocuk bakımı üzerine bilinçlendirmek amacıyla yazılmış yazılara bulunmaktadır:

Köylü kadın çocuk doğurmak gibi yurdun ve insanlığın kendi omuzlarına yüklediği büyük bir vazifeyi seve seve yapan mukaddes bir anadır. Buda nüfusun az zamanda çoğalmasına ve yurdun şenlenip kuvvetlenmesine hizmet eden bir fazilettir.⁵¹

⁴⁷ Kadri Oğuz, "Köy Kalkınmasında Gerekli Tedbirler: Sağlık İşlerimiz", *Köy Postası*, Ekim 1945.

⁴⁸ Kadri Oğuz, "Memlekette Bir Temizlik Haftası İstiyoruz", *Köy Postası*, 6 Temmuz 1948.

⁴⁹ "Sağlık Öğütleri: Köy Doktoru Ne Diyor?", *Köy Postası*, Ocak 1946.

⁵⁰ "Sağlığımız için: Beden Terbiyesi ve Halk Sağlığı", *Köy Postası*, Mayıs 1947,

⁵¹ Nuri Ömer Ergene, "Köy Davasında Sağlığın Yeri ve Önemi", *Köy Postası*, Temmuz 1949.

Köylü kadınların özellikle bu konuda bilinçlendirilmesinin nedeni sağlık ve hijyen konusunda şehirli kadınlara nazaran daha kötü koşullarda yaşamalarından kaynaklanmaktadır.⁵² Bu dönemde özellikle kadınlara yeni rejimin inşasında önemli anlamlar yüklenmiş; iyi bir eş, yurttaş ve anne olmaları beklenmiştir.⁵³ Dolayısıyla bu süreçte gelecek nesillerin teminatı olan köylü kadınların yeni rejime istenilen şekilde dâhil olması arzulanmıştır ve “anneliği” doğru icra etmeleri istenmiştir.

Köy Postası Dergisinde Eğitim Seferberliği

Cumhuriyet’in ilk yıllarında kırsala ilişkin reform hamlelerinde en çok eğitime yer verilmiştir. Bu bağlamda köylü eğitimi en kritik meselelerden biri haline gelmiştir. Çünkü 1935 yılında yapılan nüfus sayımı ile kayda alınan kırsal nüfus oranının yüksek olması ama aynı zamanda okuryazarlığın düşük olması, yeni rejimin eğitim politikalarını önemli ölçüde etkilemiştir. Dolayısıyla Cumhuriyet döneminde köycülüğe ilişkin çeşitli yayınlarda ve devlet politikalarında köylü eğitimi üzerinde titizlikle durulduğunu görmekteyiz.⁵⁴ *Köy Postası* dergisinde de eğitim konusuna geniş yer verilmiştir. Derginin ikinci sayısında İsmet İnönü’nün “İlköğretim Davamız” başlıklı yazısında eğitim alanındaki gelişmelerden söz edildikten sonra köylerde çocukların eğitime katılımının düşük olduğu belirtilmiş ve bu durum “pasif bir direnme” olarak tanımlanmıştır:

İlk öğretimde devam meselesini, davanın bütün cephelerinden en başta geleni sayıyorum ve müspet neticeyi her şeyden evvel iş başında bulunan bütün vazife sahiplerinin, husus ile velilerin, kaymakamların ve maarif müdürlerinin himmetinden bekliyorum.⁵⁵

İsmet İnönü tarafından kaleme alınan “İlköğretimdeki Çalışmalarımız” başlıklı bir diğer yazıda ilköğretim alanındaki başarılar kaydedildikten sonra köylerdeki en büyük sorunun okula devam konusunda olduğu ifade edilmiştir. İnönü ayrıca okul yapımına ayrılan

⁵² Ayça Alemdaroğlu, “Politics of the Body and Eugenic Discourse in Early Republican Turkey”, *Body and Society*, 11 (2005), s.66.

⁵³ Sevim Odabaş, “Beden ve Toplumsal Değişme: Erken Cumhuriyet Döneminde Kadın Bedenine Yönelik Söylem ve Pratikler”, *Muhafazakâr Düşünce Dergisi*, 4 (2005), s.84.

⁵⁴ Ahmet Emre Ateş, *Kazma-Kürek, Defter-Kitap Köy Enstitüleri Sekülerizm ve Romantik Milliyetçilik*, İstanbul, 2021, s.89.

⁵⁵ İsmet İnönü, “İlk Öğretim Davamız”, *Köy Postası*, 26 Ağustos 1944.

bütçenin köylüden alınmasına karşı çıkanları hükümete muhalefet etmekle itham etmiştir:

Pek az yerlerde, ilköğretime, ilkokul yapılarına karşı, hükümet aleyhine propaganda olsun diye, türlü şeyler söylenildiğini işitiyoruz. ‘Şehirlerin okullarını devlet yaptırıyor, köylerinkini köylüler yapıyor. İlkokul yapmak çok güzel şeydir amma, fakir köylü bunu nasıl yapsın?’ gibi sözler, işittiklerim arasındadır. Böyle söyleyecek adamlar, hükümet politikasına karşı propaganda yapmaktan zevk alanlar arasında daima bulunabilir.⁵⁶

Dergide eğitime dair yazılarda öne çıkan en büyük sorun çocukların okullara aileleri tarafından okula gönderilmemesidir. Dergide, Köy Çocuğu imzalı bir yazıda bu konuya ilişkin sorunlara yer verilmiş ve eğitim konusunun “büyük bir memleket davası” olduğu ifade edilmiştir:

Çocuklar okumağa kabiliyetli ve kafaları da çok müsaittir. Zaten Türk köylüsü akıllı ve zekidir. İçimizde çocuklarının okuyup yetişmesini isteyenler, pek çoktur. Ve bunlar ekseriyeti teşkil ederler. Çocuklarını okula göndermiyen aileler hastalığı, yoksulluğu ve kimsesizliği ileri sürerler. Halbuki bunlar çocuğun okula gitmesine engel olamaz.⁵⁷

İlköğretim seferberliğine ilişkin haberler dergide sıklıkla yer almıştır. Bu eğitim seferberliğinin hız kazanması gerektiğinin altı çizilmiş ve bu konuda yapılan girişimlerin haberleştirilmiştir. Yine eğitim konusunda da diğer konularda olduğu gibi Osmanlı geçmişi bir başarısızlık olarak kaydedilmiş geçmişte köylülerin eğitime yönelik yapılan hamlelerin yetersizliği sık sık vurgulanmıştır. Eğitimle ilgili haberler arasında çoğunlukla okul inşaat haberlerine yer verilmiştir. Aynı şekilde bu dönemin eğitim konusunda en önemli hamlesi, kültür davası olarak tanımlanan köy enstitüleri ile ilgili haber ve yazılar yer almıştır:

Asil Türk Köylüsünün kafasını aydınlatıp köylerimize ses, ışık ve hareket verecek genç elemanları yetiştiren Köy Enstitülerinin ileri ve kudretli Türkiye'nin yaratılmasında en büyük rolü oynayan müesseseler haline geldiğinde bugün artık hiç kimsenin işkili kalmamıştır.⁵⁸

⁵⁶ İsmet İnönü, “İlk Öğretimdeki Çalışmalarımız”, *Köy Postası*, Nisan 1946.

⁵⁷ Köy Çocuğu, “1944-1945 Ders Yılı Başında: Köylülerimizle Baş Başa”, *Köy Postası*, 7 Ekim 1944.

⁵⁸ Kadri Oğuz, “Köy Enstitüleri”, *Köy Postası*, 5 Temmuz 1945.

Genel olarak eğitim başlığı altında sınıflandırabileceğimiz haber ve yazılar daha çok devletin eğitime yönelik yaptığı çalışmalarla ilgilidir. Köy enstitüleri ve gezici köy kursları gibi o dönemin önemli eğitim kurumlarının başarı ve gerekliliklerini anlatan yazılar dergide yer almıştır.

Sonuç

Bu çalışmanın konusunu oluşturan *Köy Postası* dergisi 1944 yılında yayımlanmaya başlamış ve 1972 yılına kadar devam etmiştir. Yayımladığı dönemde köycülüğe ilişkin farklı süreli yayınların mevcut olduğu ve bu örneklerden birini teşkil eden *Köy Postası* dergisi köylülere yönelik yazı ve haberlerin yer aldığı bir dergidir. Hedef kitlesi köylüler olan derginin içeriğinde köy ile ilgili çeşitli tartışmalar, sorunlar ve çözüm önerileri bulunmaktadır. Dergide yer alan haber ve yazılardan devletin köycülük söyleminin doğrudan aktarıldığı anlaşılmaktadır. Sadece *Köy Postası* özelinde değil, Cumhuriyet'in ilk yıllarında yayımlanan birçok süreli yayında siyasal iktidarın görüşlerinin bire bir yansıtıldığını görmekteyiz. Bu çalışmada derginin 1944 ve 1950 yılları arasındaki sayıları ele alınmış ve hukuk, sağlık ile eğitim konusundaki yazılar ayrı başlıklar altında incelenmiştir. Bu başlıkların seçilme nedeni Erken Cumhuriyet Döneminde devletin köye ilişkin politikalarının bu üç alanda tezahür etmesidir. Köylünün bu alanlarda eğitilmesi hedeflenmiş ve buna yönelik çeşitli politikalar geliştirilmiştir. Köy Postası dergisinin içeriğinde devletin köylüsünü eğitme misyonu açık bir şekilde görülmektedir.

Dergide hukuk ile ilgili yer alan yazıların büyük çoğunluğunu ÇTK'ya ilişkin haberler oluşturmaktadır. İncelenen tarih aralığında kimi zaman ÇTK ile ilgili haberlerin daha sık ve az yer aldığı dönemler söz konusudur. Siyasal gelişmelere paralel olarak bir süre sonra *Köy Postası*'nda ÇTK ilgili haberlere daha az yer verildiği görülmektedir. Derginin incelenen ilk sayılarında ÇTK ile ilgili uzun propaganda niteliğinde yazılar yer alırken bir süre sonra bu yazıların yerine kısa haberlerin verildiği görülmektedir. Hukuk ile ilgili ayrıca köylüyü bilgilendirmeyi amaçlayan bir dizi yazı yayımlanmıştır. Bunlar evlilik, zina, evlat edinme ve benzeri konularda bilgi veren yazılardır. Köylülerin yaşadığı hukuki sorunlara değinen aynı zamanda köylünün gündelik hayatını düzenlemeye yönelik yazılar olduğu söylenebilir.

Hukuk dışında *Köy Postası* dergisinin içeriğinde sağlıkla ilgili yazılar sıklıkla yer almıştır. Söz konusu dönemde köy sağlığına ilişkin çeşitli politikalar gündeme gelmiş, köylülerin sağlık durumlarının iyileştirilmesi ve bu konuda bilinlenmelerinin sağlanması hedeflenmiştir. Bunun doğrudan yansımaları dergide görülmektedir. Sağlıkla ilgili yazıların bir kısmı devletin bu alanda gerçekleştirdiği uygulamalar ile ilgili haberlerden ibarettir. Diğer kısmı, hijyen konusunun öneminin vurgulandığı yazılardır. Ayrıca sağlıkla ilgili bilgiler, hastalıkları tanıtan yazılar, halk sağlığına ilişkin bilgilendirici makaleler bulunmaktadır. EĞitim başlığı altında bulunan yazılar ise ağırlıklı olarak devletin eğitim politikalarını ile ilgili haberlerden oluşmaktadır. Köylerde okuryazarlığın düşük olması, eğitim konusunun vurgulanmasını önemli ölçüde etkilemiştir. Dolayısıyla bu doğrultuda derginin içeriğinin ağırlıklı olarak eğitim konusuna ayrıldığını görmekteyiz.

Genel itibariyle *Köy Postası* dergisinin incelenen sayılarında yer alan yazıların en temel iŐlevi köylünün talim ve terbiyesidir. Dolayısıyla bu yazılar köylüyü eğitmeyi hedeflemiŐ ve derginin içeriği bu yönde hazırlanmıŐtır. Aynı Şekilde yazılarda muhayyel bir Türk köylüsünün tanımlandığı da görülmektedir. Köylülere yönelik çıkarılan bir yayın olsa da yazıların içeriklerinden okurlarının köylülerden ziyade köylüyü eğitecek olan kiŐilere yönelik olduğu söylenebilir. Özellikle derginin yayımlandığı dönemde köylüler siyasetin öznesi değil, nesnesi konumdadır ve dolayısıyla bir taraftan eğitilmesi ve dönüştürülmesi elzemdir. *Köy Postası* dergisi 1972 yılına kadar yayımlanan uzun soluklu bir dergi olduğundan, bu çalıŐma dışında yapılacak farklı araŐtırmalar için de önemli bir kaynak olacaktır. Bu alıŐma kapsamında incelenen dönem dışında, özellikle Türkiye siyasi tarihinin önemli kırılma noktalarından biri olan 1950 sonrası köy meselesinin gündemde nasıl yer bulduğu, köylülerin siyasetin öznesi haline nasıl geldiği, devletin bu yönde gerçekleştirdiği politikalar ya da deĐiŐen söylemler bağlamında *Köy Postası* dergisi önemli bir baŐvuru kaynağı olma niteliğini taşımaktadır.

Kaynakça

Arşiv Kaynakları

T.C. Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi (BCA)

BCA, 490-1-0-0/14-80-18.

BCA, 30-10-0-0/14-80-18.

Resmi Yayınlar

Cumhurbaşkanı İsmet İnönü'nün Yüce Korumalarında Toplanan Dokuzuncu M.T.T.K., Ankara 21-23 Ekim 1946, İstanbul 1948.

Resmî Gazete, Sayı 1489, Kanun No:1593, 6 Mayıs 1930.

Resmî Gazete, Sayı 3961, Kanun No:3530, 29 Haziran 1938.

Resmî Gazete, Sayı 6033, Kanun No:4760, 16 Haziran 1945.

Sürelî Yayınlar

"1944-1945 Ders Yılı Başında: Köylülerimizle Baş Başa", *Köy Postası*, 7 Ekim 1944.

"Çıkarırken" *Köy Postası*, 6 Ağustos 1944.

"Köy Postası", *Köy Postası*, 31 Aralık 1944.

"Sağlığımız için: Beden Terbiyesi ve Halk Sağlığı", *Köy Postası*, Mayıs 1947.

"Sağlık Öğütleri: Köy Doktoru Ne Diyor?", *Köy Postası*, Ocak 1946.

"Tarım ve İlköğretim İşlerimiz", *Köy Postası*, Ağustos 1948.

"Temizlik", *Köy Postası*, 10 Şubat 1945.

"Toprak Bayramı", *Köy Postası*, 5 Temmuz 1945.

Baltacıoğlu, İsmayıl Hakkı, "Bu Köy Kimi Bekliyor?", *Köy Postası*, Eylül 1944.

Ergene, Nuri Ömer, "Köy Davasında Sağlığın Yeri ve Önemi", *Köy Postası*, Temmuz 1949.

Gökay, Fahrettin Kerim, " Benim İstedğim Köy", *Köy Postası*, 17 Eylül 1944.

Gökay, Fahrettin Kerim, "Köy Kalkınmasında İnönü'nün Yaratıcı Hamlesi", *Köy Postası*, 6 Ağustos 1944.

Gökay, Fahrettin Kerim, " Yürüyen Dava", *Köy Postası*, Ocak 1948.

Hatipoğlu, Şevket R., "Türk Çiftçisini Topraklandırma Kanunu", *Köy Postası*, 5 Temmuz 1945.

İnönü, İsmet, "İlk Öğretimdeki Çalışmalarımız", *Köy Postası*, Nisan 1946.

İnönü, İsmet, "İlk Öğretim Davamız", *Köy Postası*, S.2, 26 Ağustos 1944.

Kayhan, Sadi, "Köylüyü Sevelim", *Köy Postası*, Aralık 1946.

Oğuzalıcı, Kadreddin, "Köyün Sosyal Gelişmesine Bir Bakış", *Köy Postası*, Temmuz 1947.

Oğuz, Kadri, "Köy Enstitüleri", *Köy Postası*, 5 Temmuz 1945.

Oğuz, Kadri, "Köy Okulları Çoğalırken", *Köy Postası*, 7 Ekim 1944.

Oğuz, Kadri, "Gene İlköğretim Davamız", *Köy Postası*, Aralık 1946.

Oğuz, Kadri, "Köy Kalkınmasında Hamle Zoru", *Köy Postası*, 10 Şubat 1945.

Oğuz, Kadri, "Köy Kalkınmasında Gerekli Tedbirler: Sağlık İşlerimiz", *Köy Postası*, S.19, Ekim 1945, s.3.

Oğuz, Kadri, "Köylü ve Toprak", *Köy Postası*, S.38, Haziran 1947, s.3.

Oğuz, Kadri, "Memlekette Bir Temizlik Haftası İstiyoruz", *Köy Postası*, 6 Temmuz 1948.

Tümkan, İhsan, "Avukatımız Diyor Ki: Kız ve Kadın Kaçırma Vakalarına Sebep Olan Kötü Adetlerimiz", *Köy Postası*, 7 Ekim 1944.

Kitaplar ve Makaleler

Aka, Halit Fikret, "Köy Sağlığının Tahakkuku Hakkındaki Düşüncelerim", *Cumhurbaşkanı İsmet İnönü'nün Yüce Korumalarında Toplanan Dokuzuncu M.T.T.K*, Ankara 21-23 Ekim 1946, İstanbul 1948.

Akağündüz, Ümüt, "Meşrutiyet Yıllarında Köylü Eğitimi Üzerine Düşünceler", *CTAD*, 16/31, (2020), s.49-78.

Alemdaroğlu, Ayça, Politics of the Body and Eugenic Discourse in Early Republican Turkey. *Body and Society*, 11/ 3, (2005), s.61-76.

Anık, Mehmet, "Bir Modernleş(tir)Me Projesi Olarak Köy Enstitüleri", *Divan: Disiplinlerarası Çalışmalar Dergisi*, 20 (2006). S.279-309.

Arpacı, Murat, "Erken Cumhuriyet Türkiye'sinde Kamu Sağlığı Siyaseti ve Öjenik (1923-1946)", *Tarih ve Toplum: Yeni Yaklaşımlar*, 17, (2012), s.129-156.

Ateş, Ahmet Emre, *Kazma-Kürek, Defter-Kitap Köy Enstitüleri Sekülerizm ve Romantik Milliyetçilik*, İstanbul 2021.

Aydoğan, Pınar, "Yunus Nadi ve Köycülük Düşüncesi", *Ankara Üniversitesi SBF Dergisi*, 73/2 (2018), s.419-452.

Çalışır Hovardoğlu, Seda, "Köy Kanunu Uygulamaları ve Köy Gezileri Çerçevesinde Kayseri Köy Merkezlerinde Modernleşme (1923-1945)", *Cumhuriyet Tarihi Araştırmaları Dergisi CTAD*, 33 (2021), s.161-190.

Çetin, Türkan, "Cumhuriyetin İlk Yıllarında Köy Sorununa Bakış: Köy Kanununun Çıkarılması", *Çağdaş Türkiye Tarihi Araştırmaları Dergisi*, 2 (1994), s.29-44.

Çetin, Türkan, *Cumhuriyet Döneminde Türkiye'de Köylü Politikası (1923-1950)*, Basılmamış Doktora Tezi, İzmir 1997.

Dicle, Esra, "Modern Ulus Devlet Projesinde Bir İdeal Mekân Temsili Olarak Köy Ütopyası", *Turkish Studies - International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 7/1, (2012), s. 859-871.

Jacoby, Tim, "Agriculture, the State and Class Formation in Turkey's First Republic (1923–60)", *The Journal of Peasant Studies*, 33/1, (2006), s.34-60.

Karaömerlioğlu, M. Asım, "The Village Instutes Experience in Turkey" *British Journal of Middle Eastern Studies*, 25/1,(1998), s.47-73.

Karaömerlioğlu, M. Asım, "Türkiye'de Çok Partili Demokrasiye Dönüşün Toplumsal Dinamikleri", *Toplum ve Bilim*, 106, (2006), s.174-191.

Karaömerlioğlu, M. Asım, *Orada Bir Köy Var Uzakta: Erken Cumhuriyet Döneminde Köycü Söylem*, İstanbul 2006.

Odabaş, Sevim, "Beden ve Toplumsal Değişme: Erken Cumhuriyet Döneminde Kadın Bedenine Yönelik Söylem ve Pratikler", *Muhafazakâr Düşünce Dergisi*, 1/4, (2005), s.77-94.

Taylan, Ferhat,"Önsöz: Strateji, Norm, Yönetim: 1978 Dersi İçin Bir Güzergâh", M. Foucault, *Güvenlik, Toprak, Nüfus College De France Dersleri (1977-1978)*, İstanbul 2013.

Toprak, Zafer, "Osmanlı Narodnikleri: Halka Doğru Gidenler", *Toplum ve Bilim*, 24,(1984), s.69-81.

Yanıkdağ, Yücel, *Millete Deva Olmak: Osmanlı Savaş Esirleri, Tıp ve Milliyetçilik 1914-1939*, İstanbul 2014.

Yıldırım, Sinan, *Türkiye'de Köylülüğün Sosyal Tarihi*, İstanbul 2021.

EKLER

Ek 1: Köy Postası Dergisinin 26. Sayısı

Extended Abstract

In the twentieth century, European intellectuals began to think about villages and peasants. During this period, industrialization and urbanization caused a rethink of population policies. The need to redefine villagers, who make up most of the population, emerged. Over time, this interest in the village turned into a romantic interest. It was based on the glorification of the village. Essentially, it aimed to include the rural population in the modernization project. The goal was to consolidate the new regime. Discussions on peasantism in Turkey started to emerge during the Constitutional Monarchy era. The Russian Narodnik and the populist movement in the Balkans shaped the idea of peasantism during this period. Thus, we need to evaluate peasantism with the idea of populism.

In the first years of the Republic, peasantism was not only on the state's agenda. It was also frequently discussed by the writers of the period. Many people believe that peasants in the Ottoman Empire lacked education. As a result, they could not reach the desired level of civilization. This led to the idea that transforming the rural population was necessary. Thus, education has become the most important tool in transforming the rural population. The Second Constitutional Monarchy era stood out for its emphasis on peasant education. Education played an important role in adopting the Second Constitutional Monarchy. During the Republic period, the "educational mobilization" also played a critical role. It led to the villagers' adoption of the new regime. To realize the ideal Turkish peasant imagined at the discursive level, it was necessary to "educate" the peasant. They used many tools for this purpose. The main reason for the emergence of this necessity was the lack of education and loyalty of the peasants. They comprised the main base of the regime and were a major obstacle to adopting reforms. Peasant education is carefully emphasized. It enables the spread of new ideas against the old. In a sense, it paves the way for modernity. During this period, there's a romantic perception that glorifies the village and peasants. Conversely, they also emphasize the villagers' "lack of education." Important values were attributed to the peasantry. They were defined as an indispensable part of the national identity. However, it was also underlined that it should be transformed through education as soon as possible. One of the most important tools for the education of villagers is periodicals. There have been many publications about the village and the village since the 1920s. Various magazines published with the declaration of the Republic. The goal was to increase the effect of the reforms and raise the awareness of the villagers. The magazines contained articles on health, education, and law. These publications stated that the villages should

modernize physically. The publications emphasized the importance of village health and hygiene. The most striking feature of the publications is that there is a concern about educating the villagers. Various publications have been made on health, education, and law to raise awareness of the villagers.

In this study, the issues of *Köy Postası* magazine published between 1944 and 1950 were examined. *Köy Postası* magazine is a periodical published for villagers. It can be seen that there were many periodicals about peasantry at the time it was published. This study examines the issues discussed in the articles. They are classified under the headings of law, health, and education. These headings are chosen because the state's peasantry policies mostly emerged in these three areas. Document analysis and scanning models were used as methods in the study. In the issues published between 1944 and 1950, articles were classified according to law, health, and education subjects. Then, it was evaluated under separate headings in the context of the rural policies of the state.

Köy Postası magazine started to be published on 6 August 1944. In the first issue of the long-running magazine, Nuri Günyal was the concessionaire and publishing director. The magazine continued until 1972. Kadri Oğuz was the founder and writer. The magazine publishes news and articles about agriculture, village development, education, and health. Between 1944 and 1948, the news covered legal regulations about rural life extensively. In general, there are informative articles and news on education, agriculture, law, and health. There are also literary articles about village life. When we look at the content of the articles in *Köy Postası* magazine, the main emphasis is actually on the need to prepare the villagers for the new regime. Legal regulations will improve conditions in a way that strengthens the villagers' sense of belonging to the state. The initiatives will inform Turkish villagers about health and education. This will create desired villagers. In the first years of the magazine's publication, articles about law, health and education appeared in the magazine. The magazine also published a series of articles aiming to inform the villagers about legal issues. It is seen that these articles touch on the legal problems experienced by the villagers. They were generally written to inform the villagers about legal processes. They were also written to "show the truth" about social problems experienced in the villages. In the first years of the Republic, policies on village health were also reflected in the *Köy Postası* magazine. For example, the study examined health-related information. It also included articles introducing diseases. Informative articles about public health were present. Articles emphasized the importance of hygiene. During the first years of the Republic, rural reform moves focused

the most attention on education. In this context, peasant education has become one of the most critical issues.

In general, the articles in the examined issues of Köy Postası magazine aim to educate and train villagers. These articles aimed to educate the villagers. The content of the magazine was prepared for this purpose. Likewise, it can be seen that an imaginary Turkish villager is described in the writings. From the content of the articles, it is evident that the publication aims to educate people who will educate the villagers rather than the villagers themselves. Especially when the magazine was published, villagers were objects, not subjects, of politics. So, it was essential to educate and transform them. *Köy Postası* magazine is a long-running magazine published until 1972. From this perspective, it will be an important resource for other research. Other research should be conducted outside of this study. The period examined in this study aside, Köy Postası magazine is an important reference source. Especially notable is how the village issue found its place on the agenda after 1950. This was a key turning point in Turkey's political history. This includes the state's policies and changing discourses.